

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Caput 6. Circa eos, qui hoc præceptum tenentur obseruare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

Sectio II. Dubia, De Præcepto I. 41

DUBIUM II.

An præceptum hoc confitendi semel in anno supponat debere nos confiteri statim post commissum lethale peccatum, si est periculum grauis obliuionis?

³¹ *Supponit id* **S**upponit quidem. Quia cum præcipiatur, hand id præstare poterimus si Confessionem differamus. Vnde supponit Ecclesia dum præcipit semel nos in anno confiteri periculum obliuionis non esse futurum. Sic Marfil. in 4. q. 11. Maior. dist. 17. q. 2. Adrian. q. 5. de Confess. Nauar. ad cap. Placuit, de penit. dist. 6. nu. 159. Medi. C. de penit. tr. 2. q. 14. §. 2. Moyses. tr. 7. c. 10. nu. 18.

³² *Non supponit* Non supponit. Quia nulla lege obligatur peccatum mox confiteri, & sine lege non est asserenda obligatio. Nec præceptum Ecclesiasticum supponere potest quod præceptum diuinum Confessionis non imperat. Ita Nauar. meliori consilio in sum. c. 21. n. 35. Valent. p. 4. d. 9. punct. 4. Luis. Turrian. de penit. q. 6. d. 2. d. 19. diff. 2. Henric. l. c. 4. n. 8. citans Durandum, Canum, P. de Soto, Victoriam, Syluestrum, & Tabienam, Card. de Lugo de penit. d. 15. n. 41. & alij.

³³ *Hoc longe probabilius* Hoc longe probabilius. Nam Concil. Florentinum, & Tridentinum tantum obligant ad confitenda peccata, quorum meminerimus. Et quidem in anni decursu totius nonnulli ita solent delinquere, vt veri numeri in Quadragesima, si vique ad id tempus confessionem distulere, non meminerint. Vtile quidem erit mox post patratum crimen fateri, sed non necessarium, quia id nec diuinum præceptum imperat, nec supponit Ecclesiasticum. Didici ex Lugo.

CAPVT VI.

Circa eos, qui hoc præceptum tenentur obseruare.

DUBIUM III.

An Summus Praesul obligetur Confessionis annuae præcepto?

³⁴ *Non obligatur sub mortali* **N**on obligatur nisi ex congruitate, vel saltem sub veniali solum. Quia lex Concilij non potest obligare Pontificem, cum hic sit illo superior. Sic Ludouic. de San. Iuan. q. 5. de Confess. art. 6. dub. 2. Richard. dist. 17. art. 2. quest. 4. ad 5. Scot. qu. 1. art. 1. Nauar. de penit. dist. 5. §. 2. nu. mer. 32.

³⁵ *Obligatur sub mortali* Obligatur sub mortali. Quia licet Princeps Eccles. & Mend. Theol. Moral. Tom. VI. P. II.

non obligetur legibus quoad vim coactiuam; *Obligatur quoad vim tamen directiuam obligatur, quatenus non debet se absque rationabili causa ab obligatione, quam ipse reliquo corpori imponit eximere.* Ita Azor. 1. l. 5. c. 11. Suar. hic, d. 36. sect. 2. n. 5. Valq. q. 90. a. 1. dub. 5. nu. 12. & alij apud ipsos.

³⁶ *Hinc adhaerens sententia, obuius* Equidem sententia huic vetiori plane adhaerens, existimo eius fundamentum non videri satis firmum ad inducendam saltem mortalem obligationem. Nam licet supremus Princeps, iuxta probabilior sententiam, nequeat absque rationabili causa secum in propria sua lege dispensare: hoc tamen peccatum dispensationis absque causa sufficienti à multis solum esse veniale reputatur. (Sanch. l. 8. de marrim. d. 18. nu. 7. Palao tom. 1. tract. 3. d. 6. punct. 8. §. 1. nu. 5.) quando non adest scandalum, vel notabile aliorum danum. (Scio Sanchium lib. 5. consil. cap. 1. dub. 5. hanc sententiam reuocasse.) Si ergo potest absque graui piaculo Pontifex cum aliquo sua in lege dispensare; cur absque graui culpa secum dispensare non posset? Quod si potest dispensare, iam obligatio tota illius legis respectu Pontificis erit solum sub veniali, cum possit quoties voluerit, dispensare secum, & sibi obligationem sub mortali auferre. Aliter ergo operæ pretium est hanc communem doctrinam probare. Licet sit formaliter præceptum Ecclesiasticum, est tamen fundamentaliter, ac remore diuinum, quatenus Christus præcipiens confessionem, videtur etiam præcepisse Ecclesiae, vt determinaret lege aliqua Ecclesiastica tempus. Quare Pontifex tenetur hanc determinationem facere pro omnibus, nec potest licite eam tollere; atque adeo si non confiteretur, peccaret.

Quia vel hoc faceret non ablata villo modo Ecclesiastica lege Confessionis: vt tunc peccaret contra legem determinantem tempus Confessionis à Christo Domino præceptæ, & per consequens contra legem Christi obligantem iam posita temporis determinatione; Vel tolleretur prius legem Ecclesiasticam, seu determinationem temporis quoad se, abrogando illam partialiter: & tunc peccaret contra legem Christi, quia debet omnibus fidelibus determinare tempus, quo præceptum Christi debeant implere. Cæterum negari non potest probabile esse, quod si hanc legem Ecclesiasticam quoad se non omnino tolleretur, sed alteraret quoad tempus, volendo quod determinatio temporis quoad se esset pro hac vice annus cum dimidio; grauius non delinqueret. Quia iam relinqueret aliquam temporis determinationem etiam pro se: & aliunde non videtur grauis culpa se in omnibus cum suis subditis non conformare. Mecum Card. de Lugo de penit. d. 15. n. 143. Filliuc. tom. 2. tractat. 21. nu. 426. & Lessli. 2. c. 35. dub. 5. nu. 34.

DUBIUM IV.

An pueri in quacumque aetate capaces fuerint vsus rationis, sint ad præceptum Confessionis annuae obligati?

³⁷ *Certa præmissis* **C**ertum est, omnes fideles aqua Sacra dilutos sexus vtriusq; postquam ad annos discretionis

D 3 nis

42 Theologia Moralis. Lib. XLIII.

nis peruenient, qui sibi cōlicij fuerint alienius lethalis piaculi, hoc praecepto obligati. Tridentin. sess. 14. cap. 5. & canon. 8. Si quis dixerit, confessionem omnium peccatorum, qualem Ecclesia seruat, esse impossibilem, aut ad eam non teneri omnes, & singulos viriusque sexus fideles, &c. Anathema sit. Porro nihil iustius, quam ut homines obligentur, ad ineundam cum Deo amicitiam, si forte illam per lethale piaculum amittere. Quasierim vero qua in ætate pueri baptizati praecepto Confessionis annuæ sint adstricti, an in quacumque ætate capaces fuerint vltus rationis sint obligati?

38 Minime obligati sunt ante annum duodecimum. Quia licet post septennium delinquere possint, & inter licitum, ac illicitum discernere: tamen Ecclesia ante annos duodecim, vel forte quatuordecim, non vult eos suis preceptis, vel censuris obligare. Et quia ante hos annos, ut experimento comperimus, non sunt capaces praecepti Eucharistiae: ergo nec penitentiae, cum eodem verborum tenore in cap. Omnes viriusque sexus Ecclesia omnes fideles ad Eucharistiam, ac Confessionis praeceptum adstringat. Sic Sotus in 4. dist. 12. quest. 1. a. 11. & l. 8. de iust. q. 3. art. 2. D. Antonin. part. 2. tit. 9. cap. 8. §. 1. Hostiens. & Ancharan. ad cap. Omnes viriusque sexus. Faunt Sæ verb. Censura, numer. 2. & verb. Pueri, num. 1. & Molina tom. 3. de iust. d. 51. num. 8. docentes regulariter loquendo pueros Clericos in minoribus inter se rixantes, ac se inuicem percutientes censuram, cap. si quis suadente, ante annos pubertatis non incurere, (est, in foeminis pubertatis annus duodecimus in masculis quatuordecimus.) Alij existimant, non teneri pueros ante septennium, etiam si constet vltus rationis pollere. Sic Sanci. in select. d. 51. num. 31. Palao tom. 1. tract. 3. d. 1. punct. 2. §. 2. n. 3. Diana p. 4. tr. 3. resol. 52. Lugo de penit. d. 15. n. 152. docet ante annum octauum non teneri.

39 Tenentur quidem, cum primum peccare possunt, etiam si septennium non attigerint. Quia id clare constat ex cap. Omnes viriusque, ubi dicitur: Omnis viriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis peruenierit, omnia sua peccata saltem semel in anno fideliter confiteatur. Et quidem non requiritur maioris discretionis ætas ad Sacramentum Confessionis ineundum, quam ad delinquendum. Ita Aureol. in 4. dist. 17. art. 2. Tenetur confiteri puer habens discretionem. Si enim habet infra vnum annum, vel duos natiuitatis suæ discretionem, per quam haberet conscientiam de peccato, puto quod teneretur ad confitendum. Sic ille. Sanch. sum. l. 1. c. 12. Navar. sum. c. 21. n. 3. Viñ. q. 128. Scotus dist. 17. q. 1. art. 2. Suar. to. 4. d. 36. sect. 2. n. 3. citans Canum, Gabriclem, Syluestrum, Richardum, & Cordubā. Henriq. l. 1. c. 5. n. 2. Layman. libr. 5. tractat. 6. cap. 5. num. 6. Valq. quest. 90. art. 2. dub. 2. Hurtad. d. 7. diff. 9. Fagundez prec. 2. libr. 1. cap. 3. num. 12.

40 Profecdo sicut non potest certa ætas designari, in qua rationis vltus elucescat: ita non potest certa ætas definiri, in qua quis incipiat obligari; sed totum id Confessarij prudentis arbitrio relinquendum; plenus namque rationis vltus non ex ætate, sed ex discretionem pensandus. Vnde existimo longe probabilius esse

obligari pueros ad praeceptum Confessionis annuæ seruandum quacumque in ætate tempus discretionis inierit. Quia pueri discretionem vtentes aliis Ecclesiæ praeceptis illigantur, nempe audiendi Sacram, abstinenti a carnibus diebus prohibitis: ergo etiam praecepto Confessionis maxime necessario adstringentur.

D V B I V M V.

An heretici, alique infideles Sacra vnda diluti, obligentur annua Confessionis praecepto?

DE praecepto diuino non est dubium, vt ait Suar. d. 35. section. 2. num. 4. de Eccle. Non obligatio dabitur. Non obligantur. Quia in cap. Omnis viriusque sexus, de penit. sermo est de solis fidelibus, dicit enim: Omnis viriusque sexus fidelis, & in Tridentino quodam de hac obligatione sermo habetur, semper repetitur illa particula fidelis, vt constat ex sess. 14. cap. 5. & canon. 8. Et quidem si hæc lex lata esset etiam pro hereticis non videretur prudens, ac rationabilis, cum certum sit, ipsos eam non obseruaturus, vnde solummodo defertur ad noui piaculi materiam in eius violatione exhibenda. Sic aliqui Recentiores, quos pressis nominibus memorat Card. Lugo de penit. d. 15. num. 144.

Obligantur quidem. Quia hoc praeceptum non fuit de re noua, aut non iam indicta iure diuino, sed de Confessione à Christo praecepta tempus illius determinando, quæ determinatio fuerat Ecclesiæ commissa, si homines negligentes essent in huius Sacramenti susceptione. Cum ergo diuinum praeceptum omnes baptizatos comprehenderet, debuit etiam Ecclesia iis omnibus tempus præscribere Confessionis gerendæ: alioquin non satisfacisset debito suo determinandi tempus omnibus, qui alioquin ex Christi Domini praecepto ad Confessionem erant obligati. Ita Cardin. Lugo tom. 1. de penit. dub. 15. num. 145. asserens Theologos communiter hoc supponere, dum vniuersaliter dicunt, omnes baptizatos, qui post Baptismum peccatum lethale perpetrarunt, hoc praecepto comprehendij, licet de hereticis expressè non loquantur.

Et quidem si heretici non comprehenderentur, sequeretur, nec etiam comprehendi eos, qui forte incidit in aliquod graue piaculum contra fidem, atque adeo omnes alios peccatores debere confiteri, præter hunc qui etiam contra fidem deliquit: quod tamen nulla admittit. Cæterum illa particula Fidelis, quæ in illo textu habetur, minime obstat, illo enim nomine significantur omnes, qui Baptismum acceperunt, quod est fidei Sacramentum. Sicut è contra non intelliguntur qui fidem Christi habent, si baptizati non sunt, eos enim Ecclesia obligare non potest. Cum Lugo resolui quæstionem

QVÆ

QVÆSTIO INCIDENS.

Num octogenarij senes teneantur annue Confessionis seruare præceptum?

NON tenentur. Quia senectus humilissimi ferè semper adeo homines simplices, ac rationis reddit expertes, vt nihil à pueris differre videantur. Hippocrat. apud Alphons. Ruiz. in *medici. medicor. inspp. lumen. 1. fol. 65.* Ludou. Viues lib. 2. de *anima.* Ergo cum pueri antè septennium legibus Ecclesiasticis sint solutietiam octogenarij liberi esse censendi sunt. Sic Narbo. de *stat. homin. anno. 80. q. 4. n. 2.*

Tenentur omnino. Quia cap. *Omnis virius. 14. inquit. que sexus indiscriminatum omnibus, qui ad annos discretionis peruenierint imperatur, vt singulis annis confiteantur, & Sacra reficiantur communione.* Porro pueri, qui ante septennium vlu rationis pollent, præcepto Confessionis annue ligantur, licet aliis Ecclesiæ vt ieiunij, annue Communions &c. præceptis non illigentur. Ergo similiter octogenarij senes quamuis ob eorum debilem ac iam puerilem etatem legibus onerosis non adstringantur. v. gr. ieiunij. tenentur tamen annue Confessionis, ac Communions præcepto toto viç spatio, quo vlu rationis polleant. Ita Hostiens. sum. §. *Quando confitendum.* & omnes quos legi Doctores, vnde singulariter Narbona (doctus planè) contrarium asseruit.

Ego quidem existimo, defendi non posse senes non obligari hoc seruare præceptu præcise ex eo quod octogenarij sint. Quia si defectus rationis non excusat, nulla grauis excusabitur etas, etiam nonagenaria, & centenaria. Attamen si senes præfati omnino sint rationis expertes infantulorum in morem, aut omnino amentes nullo Ecclesiæ præcepto adstringentur. Sed cū hoc sit per accidens, (multos enim nonagenarios videmus vegeta ratione polle- re) non potest absolute affirmari, octogenario Confessionis annue præcepto non alstringi. Quare hanc sententiam veram vnice, contrariam verò omnino falsam esse definitio.

QVÆSTIO INCIDENS.

Num qui solum internis peccatis sauciantur, teneantur Confessionis annue præceptum implere?

NON teneri videbitur. Quia de internis Ecclesia non indicat. Vnde qui solum cordis piaculis grauaretur, posset Confessionem differre, nisi alias ex præcepto diuino obligaretur. Sic

Glof. ex Bart. ad cap. si cui, de pœnit. dist. 1. Fauer Palud. in 4. dist. 17. q. 2. a. 5. docens, saltem directè non teneri quem ad confitenda peccata interna ex præcepto Papæ, & Ecclesiæ. Margarita Confessor. v. Confessio, fol. 44.

Tenentur plane. Quia id clare colligitur ex cap. *Omnis*, & ex Ecclesiæ totius vlu comprehenditur. Et videtur definiti à Tridentino sess. 14. can. 7. & c. 1. profante: *Ex his colligitur, oportere à pœnitentibus omnia peccata mortalia, quorum post diligentem discussionem conscientiam habent in confessione recenseri, etiamsi occultissima illa sint.* Ita Nauar. ad cap. *Frater*, de pœnit. dist. 5. n. 59. Suar. to. 4. d. 36. sect. 2. n. 2. Bonac. d. 5. q. 5. sect. 2. pun. 4. num. 6. citans Vazquesium, Henriquez, Reginaldum, Filliucium, Valentiam, Ægidium, Mollesium.

Hanc sententiam certissimam, & omnium Theologorum ac Iuristarum autoritate confirmari existimo. Vnde primam merito cum nonnullis ex citatis Auctoribus temerariam appellare non dubito.

DVBVM VI.

Quis solummodo venialibus culpis se commiserit reum: Ex vi præcepti huius teneturne sub mortali aliquo semel in anno confiteri?

TENETUR quidem. Quia præceptum Ecclesiæ non est, quod quis mortalia aut venialia confiteatur in anno, quemadmodum præcipit, quod semel Eucharistiam recipiat. Sic D. Bonau. in 4. dist. 17. p. 2. a. 2. q. 1. Alenf. p. 4. q. 18. memb. 4. a. 2. Richard. dist. 17. a. 2. q. 4. Nugnus in addit. q. 6. a. 3. dub. 2. Tho. Hurtado to. 2. tr. 12. c. 1. §. 2. dub. 1. n. 2106.

Minime tenetur. Quia hoc præceptum tantummodo est præcepti diuini determinatio; at diuino præcepto solū tenetur confiteri, qui mortali aliquo crimine illigatur. Ita D. Thom. in 4. dist. 17. q. 3. a. 1. quæstione. 3. ad 3. Palud. Scot. Angel. Caiet. Gabri. Maior, & alij, quos citat, ac sequitur Valq. quæst. 90. a. 2. dub. 1. n. 1. Nauar. Corduba, Soto, Glof. quos asserit, ac sequitur Suar. tom. 4. dub. 36. sect. 2. numer. 3. Granad. tract. 1. dub. 9. sect. 3. numer. 9. Candid. disquis. 24. articul. 5. dub. 1. & alij communiter.

Hæc sententia longe est probabilior. Nam præceptum Ecclesiæ in illo cap. *Omnis*, est de confitendis omnibus peccatis semel in anno: Ergo solum loquitur de omnibus mortalibus: certum enim est, non esse præceptum de confitendis omnibus venialibus. Et quidem Ecclesia non præcipit rem non debitam ex Christi præcepto, sed solum quod confessio iam præcepta saltem in anno semel impleatur: solum ergo præcipit mortaliū confessionem; hæc enim sola erat à Christo Domino præcepta. Fateor, de facto omnes cōfiteri, quia apud fideles mirum esset, si inueniatur aliquis, qui inter homines vitam degat, & nec confiteatur per totum annum, nec peccet mortaliter; qui

D 4 enim

44 Theologiæ Moralis. Lib. XLIII.

enim absque lethali piaculo annum peragunt, solent frequentissime alia minora peccata facere. Vnde qui non confitetur, præsumitur non id facere propter defectum, sed propter excessum materiæ: Suarium Lege.

cit. ar. Victor. de Sacram. nu. 129. Sotus in 4. dist. 17. qu. 1. a. 3. Lugo de pæn. d. 15. n. 133. Hurtad. d. 7. diff. 7. Ludou. de San. Iuan. q. 5. de pæn. u. 5. diff. 3. Becan. de pæn. c. 36. concl. 6. num. 4. P. Ledef. c. 8. de pæn. concl. 6. dub. 2.

Existimo, ex vi saltem præcepti Confessionis annuæ non teneri: posse vero obligari ad *Quia Anthon* comparandum oratione scandalii sedandi, si forte ortum fuerit.

DVBIVM VII.

Habet quis lethalia crimina, qua iusta ex causa Confessario aperire non debet: Tenetur sub mortali venialia confiteri, ut præceptum hoc impleat?

52
Tenetur plane.

Tenetur venialia confiteri, ut præceptum annuæ Confessionis impleat. Quia dum venialia aperit, & ab his absoluitur, indirectè à mortalibus illis absoluitur quæ iuste retinet. Ergo qui mortalia confiteri non potest venialia debet confiteri, ut ad Dei gratiam illa absolutione indirecta quoad mortalia restituatur, quod intendit Ecclesia annuam imperans Confessionem. Sic Alenf. 4. p. 9. 18. memb. 4. a. 2. Bonavent. in 4. dist. 17. p. 2. a. 2. Richard. dist. 17. a. 2. q. 4. Nugn. q. 6. diff. 1. Granad. tr. 9. d. 5. n. 23.

53
Non tenetur.

Non tenetur. Quia nullum extat præceptum fideles adstringens, venialia in communi confiteri. Ita Lugo de pæn. d. 15. num. 175. Suar. tom. 4. dub. 36. sect. 6. num. 1. Diana part. 3. tract. 4. resol. 125. Leand. part. 1. d. 3. q. 32. citans Archangelum.

54
Auctoritas v. fo. nio.

Profecto si in hoc casu quis obligetur confiteri venialia ut à mortalibus indirectè absoluitur, (de quo dubitant Doctores:) illa obligationem cenfeo non esse ex præcepto diuino, vel Ecclesiastico Confessionis: sed ex obligatione non communicandi absque præmissa Confessione, vel ratione charitatis propriæ, vel ex alio capite, ut in simili dixit Card. de Lugo de Euch. d. 14. sect. 5.

DVBIVM VIII.

Quis lethale non habens, & idè annuam omittens Confessionem, teneturne tamen coram proprio Sacerdote comparere, eique se conscientia lethalis piaculi non pungi, aperire?

55
Tenetur quidem.

Tenetur quidem. Quia debet Pastori aliquo saltem modo cõstare huiusmodi subditum non teneri præcepto confessionis, ut eum ad Communionem possit admittere. Sic Suar. tom. 4. d. 36. sect. 2. num. 9. Fagund. præc. 2. l. 1. cap. 2. nu. 9. Lublin. v. Confessio, num. 27. Valq. q. 90. c. 2. dub. 2. nu. 18. citat Scotum, & Sotum. Hentiq. l. 1. c. 15. nu. 3. Vega p. 1. cap. 63. casu 84. & alij.

56
Non tenetur.

Non tenetur. Quia si comparere deberet, maxime ad hoc, ut proprius Sacerdos ovis suæ vultum agnosceret: At pœnitentis vultus non debet à Pastore cognosci nisi in Confessionis iudicio: Ergo ex quo cessat iudicij huius obligatio, cessat obligatio comparendi. Ita Valq.

DVBIVM IX.

An Ecclesia possit præcipere, saltem de aliquibus venialibus Confessionem?

Certum mihi, Ecclesiam imperare non posse fidelibus omnium venialium confessionem; hoc enim præceptum esset nimis durum, ac moraliter impossibile. Quæstio igitur est nõ de omnibus, sed de aliquibus venialibus, an scilicet de eis possit Ecclesia Confessionem præcipere?

Potest quidem. Quia licet confiteri omnia graue esset onus, confiteri tamen aliqua, hæc vel illa onus lene videtur, & aliunde vtilitate Sacramenti conferentis ex opere operato gratiam, compensatur. Sic Card. Lugo de pæn. d. 15. numer. 119. Valq. quæstion. 90. art. 2. dub. 1. & citans Caietanum, Canum, & Navarrum. Suar. tom. 4. dub. 22. sect. 8. numer. 5. offerens Alensem, D. Thomam, Bonaventuram, & Richardum. Hurtad. dub. 7. diff. 8. Azor. part. 1. lib. 7. cap. 39. quæstion. 4. Reginal. lib. 6. numer. 47. Diana part. 8. tract. 1. resol. 15. & alij.

Non potest. Quia Ecclesia nequit pœnitentia forum instituere distinctum ab eo, quod Christus Dominus instituit. At Christus præscripsit, quod solum lethalia tali foro necessarii subiiciantur: venialia verò non necessariò, sed de voluntate pœnitentis: Ergo Ecclesia nequit vllorum venialium piaculorum confessionem imperare. Ita Sotus in 4. dist. 18. quæstion. 1. artic. 3. & 4. Palud. dist. 17. quæstion. 2. artic. 4. Henriquez libr. 4. capit. 4. numero 1. Leand. præc. 2. tract. 5. dub. 3. quæstion. 36. Magnu. 99. Regul. tom. 1. quæstion. 62. art. 1. Archang. dist. 17. fol. mihi 191. col. i. Palao tom. 4. tract. 23. punct. 10. §. 2. num. 6. & alij.

Ego quidem vtriusque opinionis fundamentum ponderans Doctorem videns auctoritatem, censuerim æque esse probabiles. Mihi autem eligo secundam credens, nullatenus posse Ecclesiam directè legem de venialium quorumcumque confessione ferre.

CAPVT